

JURAJ BARTOŠ

Juraj Bartoš (nar. 11. decembra 1916) bol všestranným športovcom. S tenisom začínal v ČLTK Košice, po predchádzajúcom pôsobení vo futbale a stolnom tenise. Presadil sa už ako junior na známej juniorke v Pardubiciach a tituly získaval aj na Slovensku. Počas vojny patrili Košice Maďarsku a Juraj Bartoš reprezentoval Maďarsko v medzištátnom stretnutí s Talianskom. Úspešne hral aj na medzinárodných turnajoch v Taliansku, Rumunsku a Juhoslávii.

Po oslobodení hrával opätovne za svoj materský klub v Košiciach a ihneď sa zaradil medzi najlepších slovenských hráčov. Tituly majstra Slovenska vo dvojhre získal roku 1948 po finálovom víťazstve nad Krajčíkom a roku 1951 po víťazstve nad Mečiarom.

Spolu s ďalším košickým hráčom, Mačuhom, získali viaceré tituly aj vo štvorhre. Reprezentoval Slovensko v trojstretnutí s Čechmi a Moravou a v zložení Krajčík, Vrba, Bartoš získal tím prvenstvo.

Už počas aktívneho hrania sa začal venovať trénerskej práci. Pôsobil najmä v Košiciach, ale trénerskú prax vykonával aj na východoslovenskom vidieku, hlavne vo Vranove, Spišskej Novej Vsi a Prešove.

Za svoju činnosť získal rad ocenení. Aktívne sa zapájal aj do organizačnej a riadiacej práce. Podieľal sa na organizovaní známeho medzinárodného turnaja o „Štít mesta Košíc“, ktorý patril k najvýznamnejším na Slovensku. Dlhé roky vykonával aj funkciu rozhodcu v súťažiach družstiev i jednotlivcov. V druhej polovici sedemdesiatych rokov a začiatkom osemdesiatych bol predsedom Východoslovenského tenisového zväzu.

V hráčskom vystupovaní, trénerskom a funkcionárskom pôsobení, vždy presadzoval zásady fair play a významne sa zaslúžil o rozvoj slovenského tenisu. Juraj Bartoš zomrel 4. apríla 1983.

Uvedený do Siene slávy slovenského tenisu 18. 4. 2007.